

B9-0550/2022

2.12.2022

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 227 artiklan 2 kohdan mukaisesti

digitaalisesta kahtiajaosta: digitalisaation aiheuttamat sosiaaliset erot

(2022/2810(RSP))

Dolors Montserrat

vetoamusvaliokunnan puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma digitaalisesta kahtiajaosta: digitalisaation aiheuttamat sosiaaliset erot (2022/2810(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 9, 10, 12, 14, 16, 19, 26 ja 36 artiklan, 67 artiklan 4 kohdan, 114 artiklan 3 kohdan, 153 artiklan, 165 artiklan, 169 artiklan 1 kohdan ja 174 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 3, 8, 11, 21, 26, 34, 38 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ja erityisesti sen periaatteet 3, 17 ja 20,
- ottaa huomioon Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) määritelmän 'digitaaliselle kahtiajaolle', jolla tarkoitetaan eri sosioekonomisilla tasoilla olevien yksilöiden, kotitalouksien, yritysten ja maantieteellisten alueiden välistä kuilua, joka liittyy niiden mahdollisuuksiin käyttää tieto- ja viestintätekniikkaa ja niiden internetin käyttöön monenlaisissa eri toiminnoissa¹,
- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman kuluttajien oikeuksien edistämisestä digitaalisilla sisämarkkinoilla²,
- ottaa huomioon maksupalveluista sisämarkkinoilla 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2366³ (toinen maksupalveludirektiivi),
- ottaa huomioon julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta 26. lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2102⁴,
- ottaa huomioon direktiivin (EU) 2015/2366 täydentämisestä asiakkaan vahvaa tunnistamista sekä yhteisiä ja turvallisia avoimia viestintästandardeja koskevilla

¹ [OECD, "Understanding the Digital Divide", 2001.](#)

² EUVL C 289, 9.8.2016, s. 65.

³ EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35.

⁴ EUVL L 327, 2.12.2016, s. 1.

teknisillä sääntelystandardeilla 27. marraskuuta 2017 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/389⁵,

- ottaa huomioon tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksista 17. huhtikuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/882⁶,
 - ottaa huomioon kuluttajien maksutottumuksia euroalueella koskevan Euroopan keskuspankin (EKP) vuoden 2020 tutkimuksen ”Study on the payment attitudes of consumers in the euro area” (SPACE),
 - ottaa huomioon EKP:n Talouskatsauksessa 5/2022 julkaistun maksutavan valinnanvapauden takaamista käsittelevän artikkelin ”Guaranteeing freedom of payment choice: access to cash in the euro area”,
 - ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”2030 digitaalinen kompassi: eurooppalainen lähestymistapa digitaalista vuosikymmentä varten (COM(2021)0118),
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2021 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi vuoteen 2030 ulottuvan ”Polku digitaaliselle vuosikymmenelle”-ohjelman perustamisesta (COM(2021)0574),
 - ottaa huomioon toukokuussa 2022 annetun Euroopan tulevaisuutta käsittelevän konferenssin loppuraportin,
 - ottaa huomioon vetoimuksen nro 1123/2021 käsittelyn vetoamusvaliokunnan 17. toukokuuta 2022 pidetyssä kokouksessa,
 - ottaa huomioon 7. lokakuuta 2021 antamansa päätöslauselman vammaisten henkilöiden suojelusta vetoomusten avulla: saadut kokemukset⁷,
 - ottaa huomioon YK:n kestävä kehityksen tavoitteet, joiden saavuttaminen edellyttää digitaalisen kahtiajaon kuromista umpeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 227 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunta on vastaanottanut vetoimuksen, jossa ilmaistaan perusteltu huoli siitä, että peruspankkipalveluja, kuten mahdollisuutta vahvistaa maksu tai käyttää henkilökohtaista pankkitiliä, ei voi saada, jos henkilöllä ei ole matkapuhelinta, vaikka tällaisen laitteen omistamiselle ei ole mitään laillista velvoitetta; ottaa huomioon, että on olemassa kahtiajako digitaalisia maksuvälineitä yhä enemmän käyttävien ihmisten ja niiden henkilöiden välillä, jotka eivät voi tai eivät ole halukkaita käyttämään niitä; toteaa, että kyseisessä vetoimuksessa tuodaan esille laajempi kysymys vaikutuksesta, joka digitalisaatiolla on kansalaisiin ja asiakkaisiin sekä julkisten ja yksityisten palvelujen käyttäjiin;

⁵ EUVL L 69, 13.3.2018, s. 23.

⁶ EUVL L 151, 7.6.2019, s. 70.

⁷ EUVL C 132, 24.3.2022, s. 129.

- B. ottaa huomioon, että käteisraha on euroalueella yleisimmin käytetty maksuväline; ottaa huomioon, että EKP:n tuoreiden tietojen mukaan käteisautomaattien kokonaismäärä euroalueella vuonna 2021 väheni 4,2 prosenttia 0,28 miljoonaan automaattiin⁸; ottaa huomioon, että samaan aikaan pankkikonttoreiden määrä asukasta kohden on vähentynyt euroalueella; ottaa huomioon, että kansallisissa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa on varattu digitaalisiin uudistuksiin ja investointeihin 127 miljardia euroa⁹; toteaa, että jäsenvaltiot edistyivät digitalisaatioitoimissaan covid-19-pandemian aikana, mutta niillä on edelleen vaikeuksia kaventaa kuilua digitaidoissa sekä pienten ja keskisuurten yritysten digitaalisessa siirtymässä;
- C. ottaa huomioon, että vetoamusvaliokunta on vastaanottanut vetoamuksen, jossa ilmaistaan huoli siitä, että useimmat palveluntarjoajat asettavat tietoja saataville vain verkossa ja usein vain älypuhelimien kanssa yhteensopivien kanavien kautta, mikä asettaa epäedulliseen asemaan ikäihmiset, vammaiset henkilöt, pienituloiset, heikot digitaidot omaavat henkilöt sekä ne, joilla on rajallinen pääsy internetiin;
- D. ottaa huomioon, että vaikka digitalisaatio ja digitaalisten välineiden asianmukainen käyttö ovat tuoneet monia taloudellisia ja yhteiskunnallisia hyötyjä ja mahdollisuuksia, esille on tullut useita eettisiä, oikeudellisia ja työllistymiseen liittyviä haasteita, joista voi aiheutua vakavaa haittaa tai vahinkoa yksilöille ja koko yhteiskunnalle; katsoo, että uusien teknologioiden tarjoamat mahdollisuudet ovat moniselitteisiä, koska niiden käyttö- ja sääntelytavasta riippuen ne voivat joko auttaa luomaan osallistavamman yhteiskunnan ja vähentämään eriarvoisuutta tai ne voivat voimistaa olemassa olevaa eriarvoisuutta ja luoda uusia syrjinnän muotoja;
- E. toteaa, että digitalisaatiolla on voimakas vaikutus kansalaisten, työntekijöiden ja kuluttajien päivittäiseen sosiaaliseen, taloudelliseen ja poliittiseen elämään sekä kulttuurielämään ja että se vaikuttaa yhteiskunnan kaikkiin osa-alueisiin; ottaa huomioon, että digitalisaatio on monien sosiaalisten erojen taustalla ja että on syntymässä uusi digitaalinen kahtiajako, joka ei koske pelkästään kahtiajakoa hyvien internetyhteyksien kaupunkialueisiin ja toisaalta maaseutu- ja syrjäisiin alueisiin vaan myös kahtiajakoa niihin ihmisiin, jotka voivat täysin hyödyntää moninaisia palveluja tarjoavaa monipuolista, saatavilla olevaa ja turvallista digitaalista tilaa, ja niihin, joilla tätä mahdollisuutta ei ole; toteaa, että digitaalisten maksuvälineiden, kuten korttien, digitaalisten lompakoiden ja mobiilisovellusten, käytön yleistymisen johtaa siihen, että jotkut vähittäiskauppiat eivät enää ota vastaan käteistä;
- F. katsoo, että käteismaksujen väheneminen saattaa heikentää käteismaksuinfrastruktuuria ja siten vähentää ihmisten mahdollisuuksia saada käteistä; katsoo, että käteisrahan saatavuudessa olevat puutteet on korjattava viipymättä ja on varmistettava vapaus valita maksutapa;
- G. toteaa, että teknisten laitteiden liiallinen käyttö voi pahentaa psyykkisen ja fyysisen terveyden ilmiöitä, kuten eristymistä, teknologian käyttöön liittyvän riippuvuuden ongelmia, unenpuutetta, emotionaalista uupumusta, ahdistuneisuutta ja työuupumusta;

⁸ EKP:n vuoden 2021 tilastot muista kuin käteismaksuista.

⁹ Digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksiä (DESI) koskeva vuoden 2022 raportti.

- H. ottaa huomioon, että digitalisaatio voi vaikuttaa kielteisesti ihmisiin, joilla ei ole riittäviä digitaatioita, internetyhteyttä tai mahdollisuutta käyttää digitaalisia välineitä; toteaa, että se voi kasvattaa sosiaalisia eroja vähentämällä joidenkin työntekijöiden mahdollisuuksia saada laadukasta työtä; katsoo, että on tarpeen nostaa esiin kysymys julkisten ja yksityisten palvelujen digitalisoinnin kielteisistä vaikutuksista työntekijöihin ja sellaisiin ihmisryhmiin, kuten ikääntyneet ja vammaiset henkilöt, pienituloiset, sosiaalisesti heikommassa asemassa olevat ja työttömät, maahanmuuttajat ja pakolaiset tai maaseutu- ja syrjäisillä alueilla asuvat ihmiset;
- I. ottaa huomioon, että EU:n digitaalisen osaamisen indikaattori on tällä hetkellä vain 56 prosentissa; ottaa huomioon, että EU:n digitaalisilla tavoitteilla tämä osaamisindikaattori pyritään nostamaan 80 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä¹⁰; ottaa huomioon, että pandemia on pahentanut olemassa olevaa eriarvoisuutta, myös digitaalista kahtiajakoa, minkä vuoksi on välttämätöntä varmistaa, että kaikki EU:n kansalaiset ja yritykset voivat hyödyntää digitaalista siirtymää paremman, turvallisemman ja vauraamman elämän takaamiseksi; toteaa, että pandemia on tuonut esiin digitaalisen kahtiajaon vaikutukset koulutuksessa, jonka kehityksessä kaikki opettajat ja opiskelijat eivät ole pysyneet mukana, koska heillä ei ole riittäviä teknologisia taitoja ja digitaatioita eikä mahdollisuutta käyttää laitteita;
- J. ottaa huomioon, että arviolta 87 miljoonalla ihmisellä EU:ssa on jonkinlainen vamma¹¹; toteaa, että verkkolomakkeiden saavutettavuutta usein laiminlyödään, minkä johdosta näytönlukijaan turvautuvat käyttäjät eivät välttämättä pysty edes havaitsemaan lähetaipainiketta; katsoo, että verkkosisällön saavutettavuus olisi varmistettava, jotta kaikilla henkilöillä vammaisia henkilöitä unohtamatta on mahdollisuus hahmottaa ja ymmärtää sisältöä, selata sivustoja ja olla vuorovaikutuksessa internetin kautta;
- K. katsoo, että henkilötietojen, yksityisyyden ja omaisuuden tehokas suojeleminen, verkkojen ja elektroniikan turvallisuus sekä ihmisten käsitys siitä, että heidän tietojensa, yksityisyytensä ja omaisuutensa suojeleminen ja suojeleminen, ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa kansalaisten luottamus ja auttaa heitä pääsemään irti haluttomuudestaan käyttää digitaalisia palveluja;
- L. ottaa huomioon, että 26. tammikuuta 2022 annettussa ehdotuksessa digitaalisia oikeuksia ja periaatteita koskevan eurooppalaisen julistuksen laatimisesta (COM(2022)0027) korostetaan, että kaikkien olisi voitava objektiivisten, avointen ja luotettavien tietojen perusteella tosiasiallisesti valita käyttämänsä digitaaliset palvelut;
- M. ottaa huomioon, että Euroopan tulevaisuuskonferenssissa käsiteltiin digitaalista koulutusta ja suositeltiin, että EU pyrkisi parantamaan vanhempien sukupolvien mahdollisuuksia käyttää teknologiaa edistämällä ohjelmia ja aloitteita, vaikkapa ikäihmisten tarpeisiin räätälöityjen kurssien muodossa; katsoo, että EU:n olisi taattava kaikille halukkaille oikeus hyödyntää digitalisaatiota ja tarjottava muille muita vaihtoehtoja;

¹⁰ ”Digital Economy and Society Index 2021”.

¹¹ Eurostat, ”Functional and activity limitations statistics”. Katso myös: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Functional_and_activity_limitations_statistics

- N. toteaa, että 5,3 prosenttia EU:n kouluikäisistä lapsista kärsii digitaalisten mahdollisuuksien puutteesta ja että EU:n jäsenvaltioiden välillä on tässä suuria eroja¹² ja toteaa, että eniten kärsivät lapset, joiden perheet elävät köyhyydessä tai kärsivät vakavasta aineellisesta puutteesta ja joilla ei ole varaa tietokoneeseen ja/tai internetyhteyteen;
1. on huolestunut digitaalisen kahtiajaon pysyvyydestä, sillä se ei ole juurikaan vähentynyt ja asettaa merkittäviä haasteita, jotka liittyvät internetin ja matkapuhelinten käyttöön sekä julkisten ja yksityisten palvelujen tarjoamiseen yksinomaan digitaalisten kanavien kautta; muistuttaa, että digitalisaatio voi saada aikaan ihmisten ja maiden välisiä sosioekonomisia eroja, koska se edellyttää investointeja ja infrastruktuuria, jotka ovat erittäin kalliita vähemmän kehittyneille alueille ja maaseutualueille; kehottaa digitaalisen kehityksen ja innovoinnin osalta tutkimaan huolellisesti ihmisten tarpeet, erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien tarpeet, sen arvioimiseksi, miten he voivat hyötyä näistä uusista teknologioista; korostaa, että digitaalisen siirtymän on tapahduttava kaikkia hyödyttävällä tavalla;
 2. pitää valitettavana, että ihmiset eivät usein joko käytä säännöllisesti digitaalisia palveluja tai pelkäävät suorittaa verkossa maksutapahtumia, ja toteaa, että tämä voi vaikuttaa erittäin haitallisesti heidän yksityiselämäänsä, taloudelliseen ja sosiaaliseen tilanteeseensa sekä perusoikeuksiinsa, myös henkilötietojen suojaan ja muihin kyberturvallisuuskysymyksiin; pitää valitettavina esteitä, jotka haittaavat erityisesti haavoittuvassa asemassa olevien, huonommin koulutettujen, ikäihmisten, vammaisten henkilöiden, oppimisvaikeuksista kärsivien henkilöiden ja pienituloisten täysimääräistä osallistumista yhteiskuntaan, jossa pankki- tai hallintopalvelujen kaltaiset peruspalvelut ovat digitaalisia, koska he ovat näin vaarassa syrjäytyä yhteiskunnasta ja jäädä vaille taloudellisia mahdollisuuksia; korostaa, että on tärkeää antaa kaikille mahdollisuus sopeutua digitalisaation mukanaan tuomiin muutoksiin erityisesti varhaisen digitaalisen koulutuksen, päivitettyjen digitaalisen koulutuksen opetussuunnitelmien, elinikäisen oppimisen tai uudelleen- ja täydennyskoulutuksen avulla, jotta voidaan torjua digitaalista syrjäytymistä, päästä eroon digitaalisesta kahtiajaosta yhteiskunnassa ja mahdollistaa kaikkien kansalaisten osallistaminen;
 3. korostaa, että erilaisten maksupalvelujen käyttö vaihtelee huomattavasti EU:n sisällä ja jäsenvaltioiden välillä; panee merkille, että monet käyttävät maksuvälineenä edelleen yksinomaan käteistä rahaa;
 4. toteaa, että ilman käteisrahaa tehtävistä maksuista ja toisesta maksupalveludirektiivistä on ollut sisämarkkinoille monenlaista hyötyä, kuten petosten määrän vähentyminen, taloudellinen hyöty pienyrityksille ja tuotevalikoiman laajentuminen; kehottaa komissiota tutkimaan toisen maksupalveludirektiivin soveltamisen ja vaikutusten kattavan uudelleentarkastelun yhteydessä, miten voitaisiin edelleen parantaa digitaalisten maksujen turvallisuutta ja torjua maksupetoksia, myös verkkohuijauksia, sekä varmistaa kuluttajansuoja ja ottaa samalla huomioon kansalaisten erityistarpeet ja taata kaikille mahdollisuus valita haluamansa maksutapa; korostaa henkilötietojen ja yksityisyyden suojan merkitystä erityisesti niiden henkilöiden kannalta, jotka eivät ole perillä verkkotietoturvallisuudesta; korostaa, että direktiiviin on sisällytettävä

¹² [DigiGen, "The impact of technological transformations on the Digital Generation", 2021.](#)

säännöksiä, joilla taataan käyttäjäystävälliset ohjelmistorajapinnat digitaalisia maksutapoja varten, tietosuojan ja tietojen yhteentoimivuuden korkea taso, käyttömukavuus kuluttajille ja käteisrahan tehokas saatavuus;

5. korostaa, että EU:n sääntelykehyksellä on varmistettava, että digitalisaatio on ihmiskeskeistä ja että digitaalitaloudessa kunnioitetaan täysimääräisesti perusoikeuksia ja erityisesti työntekijöiden perusoikeuksia;
6. muistuttaa, että demokraattisen elämän ja julkisten verkkopalvelujen on oltava osallistavia ja täysin kaikkien saavutettavissa ja että teknologinen syrjintä on köyhyiden ja sosiaalisen syrjäytymisen muoto, joka vie joiltakin ihmisiltä kehitykselle ja vaurauden luomiselle keskeisiä resursseja; korostaa, että kaikkien olisi hyödyttävä mahdollisimman korkealaatuisesta digitaalisesta ympäristöstä, jossa on käyttäjäystävällisiä, tehokkaita ja yksilöllisiä palveluja ja välineitä, joilla varmistetaan turvallisuuden ja yksityisyyden suojan korkea taso ja tarjotaan samalla mahdolliselta syrjinnältä suojaavat takeet sellaisten peruspalvelujen saatavuudessa, jotka edellyttävät digitaatioita;
7. korostaa, että monien päivittäisten peruspalvelujen yhteydessä olisi tarjottava ei-digitaalinen ratkaisu, jotta voidaan vastata niiden kansalaisten tarpeisiin, joilla ei ole verkkopalvelujen käyttämisessä tarvittavia taitoja tai tietämystä, jotka haluavat käyttää palveluja verkon ulkopuolella tai joilla ei ole mahdollisuutta käyttää digilaitteita ja sovelluksia; vaatii tässä yhteydessä säilyttämään tasapuoliset toimintaedellytykset verkossa ja sen ulkopuolella; kehottaa julkishallintoja ja yrityksiä toimimaan osallistavasti ja suunnittelemaan verkkopalvelunsa ymmärrettävällä tavalla niin, että ne ovat kaikenikäisten ja koulutustasoon katsomatta kaikkien saavutettavissa ja käytettävissä, jotta voidaan auttaa vähentämään yhteiskunnissamme edelleen vallitsevaa kahtiajakoa, joka johtuu epätasa-arvoisesta mahdollisuudesta käyttää teknologiaa;
8. korostaa tarvetta puuttua haavoittuvassa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien digitaaliseen kuiluun ja taloudelliseen syrjäytymiseen, jotta digitalisaatiossa ei jätetä ketään jälkeen, ja erityisesti niiden, jotka ovat suurimmassa vaarassa jäädä vaille digitaalisia taitoja, joita he tarvitsevat voidakseen hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla julkisten ja yksityisten palvelujen digitalisoinnin tarjoamia mahdollisuuksia, jotta kaikki voisivat osallistua digitaaliseen yhteiskuntaan tuloistaan, sosiaalisesta asemastaan, maantieteellisestä sijainnistaan, terveydestään tai iästään riippumatta; korostaa, että koska kaikkein epävarmimmassa tilanteissa olevien ihmisten on todennäköisimmin turvaututtava hallinnollisiin menettelyihin taloudellisten oikeuksiensa käyttämiseksi, olisi toteutettava lisää aloitteita, joilla helpotetaan mahdollisuuksia käyttää teknologiaa, mukaan lukien digitaalista lukutaitoa koskevat ohjelmat, ja muistuttaa koulutuksen ja jatkuvan oppimisen merkityksestä digiaikakaudella tarvittavien taitojen kehittämisessä ja digitaalisen syrjäytymisen torjunnassa;
9. on huolissaan siitä, että muualla kuin verkossa tarjottavat julkiset palvelut vähenevät erityisesti maaseutualueilla ja kaupunkien laitamilla; korostaa, että on erittäin tärkeää säilyttää kaikkien julkisten palvelujen fyysiset toimitilat verkkopalvelujen kehittämisen lisäksi; kehottaa toteuttamaan toimia, joilla edistetään erityissuojaa peruspalvelujen saatavuuden takaamiseksi kaikille ilman teknologian riittämättömään hallintaan

perustuvaa syrjintää; kannattaa ihmiskeskeistä asiakaspalvelumallia, jossa ketään ei jätetä jälkeen; korostaa, että kun on kyse julkisten palvelujen saatavuudesta digitaalisesti, on tärkeää luopua lähestymistavasta, jossa osa hallinnollisesta työstä siirretään käyttäjälle ja jossa tähän taakan siirtämiseen liittyy vastuun siirtäminen ja käyttäjän velvollisuus oppia käyttämään digitaaliteknologiaa, kyetä toimimaan itsenäisesti ja mukautua hallinnon odotuksiin mallikäyttäjistä;

10. kehottaa ottamaan käyttöön julkisten palvelujen tarjoamisen mallin, joka perustuu kunkin käyttäjän vapauteen valita, miten he ovat vuorovaikutuksessa julkisiin palveluihin, ja korostaa, että on toteutettava toimia julkisten tilojen ja yleisten paikkojen suunnittelun ja käyttöönoton parantamiseksi, jotta voidaan ratkaista esteettömyyteen liittyvät ongelmat ja tarjota käyttäjien näiden tilojen ja paikkojen itsenäisessä käytössä tarvitsemää oikeudellista, teknistä ja hallinnollista tukea;
11. toteaa, että tämän julkisia palveluja koskevan mallin täytäntöönpano edellyttää inhimillisiä, teknisiä ja taloudellisia resursseja, ja muistuttaa, että EU:n rahastot ja erityisesti Next Generation EU -välineelle varatut määrärahat voivat tarjota hyvän mahdollisuuden toteuttaa siirtymä;
12. on tietoinen asiakkaan vahvan tunnistamisen vaikutuksista käyttäjiin, joilla ei ole matkapuhelinta; kehottaa laajentamaan vahvaa tunnistamista koskemaan muita välineitä ja keinoja, kuten sähköpostitse, puhelimitse tai kasvotusten tapahtuvaa tunnistamista; pitää valittavana, että toinen maksupalveludirektiivi ei anna kuluttajille suoraa oikeutta pyytää vaihtoehtoista tunnistamismenetelmää; kehottaa komissiota ottamaan toisen maksupalveludirektiivin säännösten arvioinnissa huomioon riskit ikääntyneiden ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien syrjinnästä;
13. korostaa yhteisen eurooppalaisen lähestymistavan merkitystä digitalisaation eettisten näkökohtien yhteydessä; pitää myönteisenä tammikuussa 2022 annettua ehdotusta eurooppalaiseksi julistukseksi digitaalisen vuosikymmenen digitaalisista oikeuksista ja periaatteista ja korostaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että teknologisissa ratkaisuissa kunnioitetaan ihmisten oikeuksia, digitaalisessa siirtymässä ei jätetä ketään jälkeen ja että yleisenä tavoitteena on digitaalisen kahtiajaon poistaminen;
14. muistuttaa, että sosiodemografiset tekijät vaikuttavat merkittävästi digitaalisen tason, ja toteaa, että esimerkiksi yli kahdella kolmasosalla nuorista aikuisista, korkeasti koulutetuista ja korkea-asteen opiskelijoista on vähintään perustason digitaidot; panee sitä vastoin merkille, että vain noin kolmanneksella 55–74-vuotiaista, eläkeläisistä ja työelämän ulkopuolella olevista on vähintään perustason digitaidot; toteaa lisäksi, että ero maaseutu- ja kaupunkialueilla asuvien ihmisten digitaidoissa on edelleen huomattava¹³; toteaa, että digitaaliset yhteydet ovat keskeinen tekijä, kun puututaan tiheästi ja harvaan asuttujen alueiden väliseen digitaaliseen kahtiajakoon ja pyritään vähentämään sitä, ja kehottaa komissiota puuttumaan päivitettyssä koheesiopolitiikassa kiireellisesti nykyiseen digitaaliseen kahtiajakoon;
15. korostaa, että on tärkeää päästä eroon digitaalisesta kahtiajaosta ja edistää erityisesti perus- ja erityistaitoja keskittyen erityisesti heikoimmassa asemassa oleviin

¹³ [”Digital Economy and Society Index \(DESI\) 2022: Human Capital”](#).

ihmisryhmiin sekä kehittää koulutusjärjestelmiä, mukaan lukien elinikäinen oppiminen, uudelleen koulutus ja täydennyskoulutus; muistuttaa, että kaikki eivät voi saada digitaalisen lukutaidon valmiuksia, ja korostaa, että ihmisiä ei saa syrjiä heidän digitaitojensa perusteella; muistuttaa, että digitaalisen tehokkuuden periaatteella ei voida perustella sitä, että ihmiset suljetaan peruspalvelujen ulkopuolelle;

16. kehottaa toteuttamaan toimia sen varmistamiseksi, että digitaalisessa siirtymässä taataan kaikille uudet digitaaliset oikeudet, jotka johtuvat tarpeesta käyttää digitaalista mediaa kaikilla osa-alueilla, jotta voidaan välttää digitaalinen kahtiajako eri alueiden sekä eri aloilta tai lähtökohdista tulevien ja eri ikäryhmiin kuuluvien ihmisten välillä, ottaen erityisesti huomioon sukupuolten välinen kuilu ja iäkkäiden ihmisten tarpeet, koska he nuorista poiketen eivät usein ole hyvin perillä uuden teknologian käytöstä;
17. katsoo, että uudet teknologiat voivat auttaa kuroma umpeen digitaalista kuilua, jolla on vaikutusta noin 87 miljoonan jonkinlaisesta vammasta kärsivän ihmisen elämään Euroopassa, jotta voidaan tukea heidän osallistumistaan taloudelliseen toimintaan ja heidän mahdollisuuksiaan käyttää keskeisiä palveluja; on vakuuttunut siitä, että digitaalitekniikan käytöllä voidaan vähentää esteitä, joita vammaiset henkilöt kohtaavat pyrkiessään työmarkkinoille, kuten työtehtävien suorittamiseen, viestintään, vuorovaikutukseen tai joustavuuteen liittyviä esteitä;
18. toteaa, että digitaalisella kahtiajaolla on merkittäviä seurauksia maahanmuuttajille, sillä riittämätön tai puutteellinen pääsy julkisiin ja yksityisiin verkkopalveluihin ja digitaaliseen mediaan voi pahentaa syrjintää¹⁴;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

¹⁴”[Divides – Impact of the digital divide on the foreign population](#)”, 2018.